

en særlig Lov og knyt den ikke sammen med det foreliggende Lovforslag.

Til Slutning vil jeg gerne gøre to andre Hensstillinger, ikke blot til det høje Ting, men specielt til det Udvalg, som jeg ventet vil blive nedsat angaaende denne Sag. Skulle vi ikke kunne enes om det samme, som hele Udvalget har udtalt i Fjor, nemlig saa vidt muligt at samle Hovedbestemmelserne angaaende Paaligning af Kommuneskatterne i en Lov? Lad os saa godt, vi kunne, stræbe der hen imod. Og lad os saa dernæst atter flaa ind paa den gamle Vej med Hensyn til den kommunale Bestatning, den Vej, som Udvalgets Flertal i Fjor har anerkendt som den rigtige. Jeg tror, at der, hvis vi stille os paa den Grund eller de to Grunde, som jeg her har nævnt, og vi saa have en god Vilje til at komme frem og loyalt stille efter at høre os for hinanden og vise Smøbekommenhed over for hinanden, vil være Mulighed for at komme frem; og jeg tror ikke, der er nogen Mulighed for at komme frem ad anden Vej. Derfor vil jeg meget stærkt anbefale en saadan Fremgangsmaade.

Johnsen: For saa vidt angaar den Del af det foreliggende Lovforslag, der omhandler den personlige Kommuneskat, skal jeg paa Grund af de allerede faldne Udtalelser ikke søge at forlænge Forhandlingen ret meget, og det saa meget mindre som der tidligere har foreligget Landsstinget et lignende Lovforslag, nemlig i forrige Samling; det blev sendt i et Udvalg, der afgav en Beretning. Til dette's Flertals Udtalelser, navnlig med Hensyn til Næringskommunens Ret til at bestatte den Indtægt, der hidrører fra Næringskommunen, dog saaledes, at Opholds-kommunen faar en passende Del deraf, kan jeg i det væsentlige slutte mig. — Kun skal jeg dog med Hensyn til Bestatningen af Aktieselskaber og lignende, Forbrugstøring etc., bemærke, at jeg tror ikke, det vil være rigtigst der at fastsætte Skatten til en vis pCt., hvad enten det nu bliver 2 pCt., som det foreliggende Lovforslag fastsætter, eller 3 pCt., som Regeringsforslaget tidligere lød paa, thi det vil i enkelte Kommuner blive for meget og i andre for lidt. Det vil blive for meget i saadanne Kommuner, hvor Skatten er meget lav, og det vil blive for lidt i saadanne, hvor Skatten er høj, undertiden omkring en halv Snes Procent. Jeg skal ikke gaa saa vidt at sige, at Aktieselskaber skulle bestattes fuldt ud af deres Indtægt, thi det vil efter min Formenting være en for haard Dobbeltbestatning, og for øvrigt vilde det heller næppe lade

sig gennemføre; det kan man nok paa Forhaand sige. Derimod vilde jeg anse en passende Kvotabel af Staten i vedkommende Kommune for retfærdig baade over for Kommunen og over for vedkommende Selskab. — Der er indvendt imod at gaa denne Vej og anført som Grund til at fastsætte en bestemt Skatteprocent, at hvis man ikke vil fastsætte en bestemt Skatteprocent, vil det for Aktieselskaber være at sætte en Præmie paa at søge hen til de Kommuner, der have lave Skatter. Men denne Indvending tror jeg i Virkeligheden ikke har noget at sige; thi jeg tror ikke, at Aktieselskaber væsentligst vælge deres Plads under Hensyn til, om Staten er noget større eller noget mindre i vedkommende Kommune, men væsentlig af Hensyn til de bedste Chancer for Forretningen. Det vil som Regel være det bestemte.

Med Hensyn til det ny Skatteobjekt, som Lovforslaget indeholder, Bygninger, hvis Værdi gaa ud over, hvad Ublsbruget kræver, kan jeg ganske slutte mig til Forslaget, saaledes som det nu foreligger, hvor- efter Afgiften ikke straks fuldt ud paalægges. — Der er foretaget en anden heldig Ændring i Lovforslaget om Bygningskyld, saaledes som det i Fjor forelaa i Folketinget, og det er den, at de Bygninger, som ere opførte paa inddæmmede Arealer, ikke skulle svare Bygningskyld, skulle være fritagne herfor, saa længe Arealer er skattefrit i Henhold til Koncessjonen. Der kunde maaske dog der være Anledning til at udvide denne Undtagelse til ogsaa at gælde Bygninger, der ere opførte paa udtørrede Søarealer, som ikke ere skyldsatte, da der jo dog her synes at være samme Grund til Stede for at fritage Bygningerne for Bygningskyld en vis Tid efter Tørlægningen. — Overhovedet synes jeg, at der er noget, der taler for at behandle udtørrede Indsøer paa samme Maade med Hensyn til Skattepligt som de fra Havet inddæmmede Arealer, saaledes at udtørrede Indsøer skyldsettes og bestattes en passende Tid, efter at Tørlægningen har fundet Sted. Det sker imidlertid ikke, til stor Skade for mange Kommuner, hvor flige Arealer, undertiden af stor Udtrækning og stor Værdi, ere beliggende. Tidligere var man, saa vidt jeg ved, i Indenrigsministeriet af den Opfattelse, at flige Arealer burde skyldsettes, men senere har man, efter hvad der er sagt mig, forandret Opfattelse, idet man nu ikke har villet gaa til en Skyldsetning, uagtet man tidligere har indrømmet en vis Skattefrihed i flere Aar, og uagtet denne er udløben, og Kommunerne have andraget